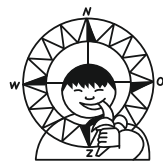

Alle populaire verhalen van
kleine ijsbeer Lars in een bundel.

Inclusief een nawoord, vol schitterende schetsen,
over de wereldberoemde illustrator Hans de Beer.

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5116 623 1

9 789051 166231

Hans de Beer

KLEINE IJSBEER

Het grote boek van Kleine Ijsbeer

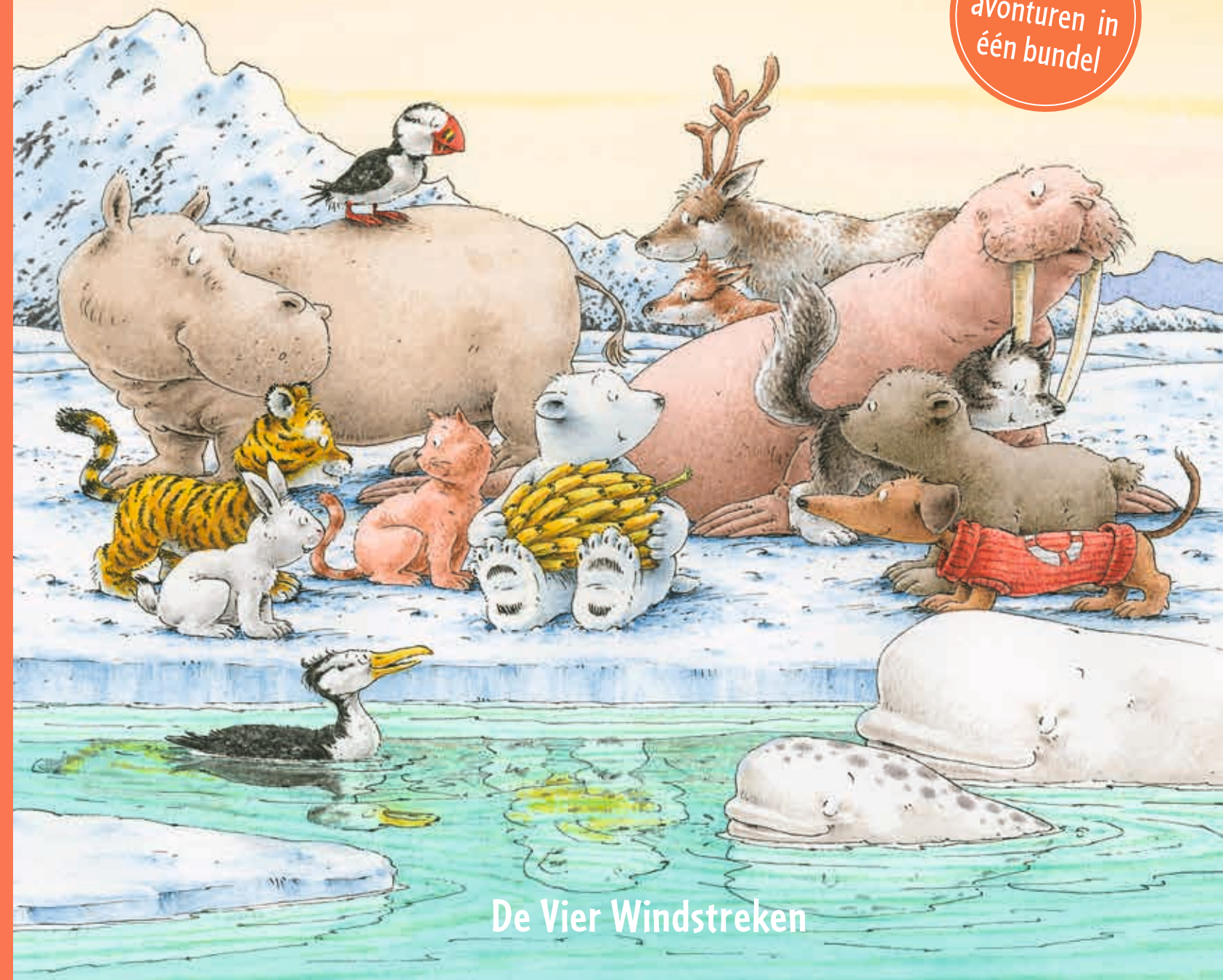
Hans de Beer

KLEINE IJSBEER

Het grote boek van Kleine Ijsbeer

Tien avonturen met Lars

Tien
avonturen in
één bundel

De Vier Windstreken

Hans de Beer

KLEINE IJSBEER

Het grote boek van Kleine Ijsbeer

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2017 De Vier Windstreken, Rijswijk
© 2017 NordSüd Verlag AG, CH-8050 Zürich
Hierboven de zin: Nawoord door Pascale Blatter.
Naar het Nederlands vertaald door Joukje Akveld
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Letland
NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 623 1

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Een ijsbeer in de tropen	11
Kleine Ijsbeer, waar ga je naartoe?	27
Kleine Ijsbeer, wat is er mis?	43
Kleine Ijsbeer en de Bange Haas	61
Kleine Ijsbeer, weet jij de weg?	77
Kleine Ijsbeer, laat me niet alleen!	95
Kleine Ijsbeer, help me vliegen	111
Kleine Ijsbeer redt de rendieren	127
Kleine Ijsbeer en de walvisbaai	145
Kleine Ijsbeer en de grote onderzeeboot	165

Hans de Beer

KLEINE IJSBEER

Een ijsbeer in de tropen

Vandaag is het een bijzondere dag voor Lars, de kleine ijsbeer. Voor de eerste keer mag hij met zijn vader mee naar de grote ijsvlakte die aan de zee grenst.

Lars woont met zijn vader en moeder op de Noordpool, midden tussen sneeuw en ijs. Alles is wit om hem heen. Zo wit als zijn berenvacht. Het sneeuwt.

Tegen de middag komen Lars en zijn vader bij de zee.

“Blijf hier staan en kijk goed hoe ik zwem,” zegt vader Ijsbeer en hij springt in het koude water. Rustig zwemt hij voor de kust heen en weer. Plotseling duikt hij onder. Lars schrikt. Hij kan niet zien waar zijn vader gebleven is. Maar daar komt vader weer tevoorschijn. In zijn bek heeft hij een grote vis.

“Zo, dat is ons avondeten,” zegt vader Ijsbeer. Hij bijt de vis in twee stukken.

Als ze gegeten hebben, vindt vader het tijd om te gaan slapen.

“Lars,” zegt hij, “nu moet je van sneeuw een flinke berg maken om je tegen de koude wind te beschermen.”

Lars doet zijn uiterste best. Ook vader schuift de sneeuw voor zich uit. Na een tijdje hebben ze allebei een eigen sneeuwberg. Tevreden nestelt Lars zich in de sneeuw. Niet veel later zijn hij en zijn vader diep in slaap.

Als Lars wakker wordt, is de zon al op.

Lars schrikt. Waar is vader nou? Hij ziet alleen maar water om zich heen. Op een kleine ijsschots drijft hij helemaal alleen midden op zee. Hij voelt zich heel eenzaam en verlaten.

Het water voelt vreemd warm aan. Na een tijdje merkt Lars dat de ijsschots waar hij op zit steeds kleiner wordt. Hij kijkt angstig om zich heen en ziet een grote ton drijven.

Gelukkig heeft vader goed voorgedaan hoe ik moet zwemmen, denkt Lars. Hij springt in het water, spartelt naar de ton en klautert erbovenop. Met zijn scherpe nagels houdt hij zich stevig vast. De zee wordt steeds wilder.

Eindelijk gaat de wind liggen. Nog lang dobbert Lars op zee rond.

Plotseling ziet hij land voor zich. Groen land! Dat land ziet er heel anders uit dan het land waar hij vandaan komt. Waar is hij nu toch terechtgekomen?

Voorzichtig laat Lars zich van de ton glijden en hij spettert door het water naar de kust.

Zijn voetzolen doen pijn als hij over het hete zand loopt. Hij gaat terug naar de zee om zijn pootjes te laten afkoelen in het water. Hij verlangt naar sneeuw en ijs.

Voordat hij een poot in het water kan steken, duikt er een reusachtig beest voor hem op. “Boe!” schreeuwt het beest.

Zo vlug als zijn zere poten hem kunnen dragen, rent Lars ervandoor.

“Wacht, stop! Ik maakte maar een grapje!” roept het grote beest. “Ik ben Hippo, het nijlpaard. Wie ben jij? En waarom ben je zo wit?”

Lars haalt zijn schouders op. “Waar ik vandaan kom is alles wit,” zegt hij. Hij is nu niet bang meer voor het grote beest.

“Ik heb een lange reis gemaakt,” zegt Lars. “Overall was alleen maar water. En nu wil ik graag weer naar huis.”

Hippo knikt. “Ik weet wel iemand die je kan helpen,” zegt hij.

“Je moet naar Dago, de arend, gaan. Die heeft zoveel van de wereld gezien. Dago weet vast wel waar je vandaan komt. En als hij weet waar je woont, weet hij ook wel hoe je terug moet gaan.”

Hippo wijst met zijn dikke poot. “Daar woont Dago. Ik ga wel met je mee.”

“Maar... eh... ik kan nog niet zo goed zwemmen,” stottert Lars.

Hippo lacht. “Dat is geen probleem,” zegt hij. “Je mag op mijn rug zitten. We zullen heus niet zinken.”